

Sygn. akt III Cz 584/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Tomasz Pawlik

Beata Majewska - Czajkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2019 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

egzekucyjnej z wniosku wierzyciela A. C.

przeciwko dłużnikowi L. J.

o egzekucję świadczeń pieniężnych

w przedmiocie skargi dłużnika na postanowienie wydane w dniu 22 marca 2018r. przez Zastępcę Komornika Sądowego G. S. (1) (...) R. W.) w sprawie o sygn. akt Km 163/18

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 31 października 2018 r., sygn. akt II Co 444/18

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Beata Majewska – Czajkowska SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik

Sygn. akt III Cz 584/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w postanowieniu z dnia 31 10 2018r. odrzucił skargę dłużnika L. J. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w dla W. – W. w W. R. W., przeprowadzonych

przez jego Zastępcę G. S. (2) l, uznając, że nie zostały w terminie usunięte jej braki formalne oraz nie uiszczono od niej należnej opłaty.

Orzeczenie zaskarżył **dłużnik L. J.**, który wnosił o jego uchylenie.

W uzasadnieniu zażalenia kwestionował ustalenia Sądu dotyczące prawidłowości doręczenia mu wezwania do: usunięcia braków formalnych skargi oraz uiszczenia od niej opłaty.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Stosownie do regulacji art. 767 § 3 k.p.c. skarga na czynności komornika powinna między innymi czynić zadość wymaganiom pisma procesowego, w tym zgodnie z regulacją art. 126 § 1 pkt 1 k.p.c. zawierać oznaczenie stron

postępowania egzekucyjnego, a z zgodnie z regulacją art. 25 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia skargi) od skargi na czynności komornika pobiera się opłatę stałą

w wysokości 100zł, która zgodnie z regulacją art. 10 tej ustawy powinna była zostać uiszczona przy wniesieniu skargi do sądu.

W sprawie bezsporne jest, iż skarżący wnosząc skargę nie wskazała danych wierzyciela oraz nie uiścił należnej opłaty, przez co skarga nie spełniała w tym zakresie wymogów formalnego przewidzianych we wskazanej regulacji prawnej oraz posiadała braki fiskalne, wobec czego Przewodniczący Sądu Rejonowego trafnie wezwał go

do ich usunięcia.

Wezwanie zostało wysłane na adres odpowiadający adresowi wskazanemu

w skardze i zażaleniu jako miejsce zamieszkania skarżącego ((...)-(...) R.

ul. (...)).

Doręczyciel dokonując doręczenia nie zastał go pod wskazanym powyżej adresem, w konsekwencji czego stosownie do regulacji art. 139 § 1 k.p.c. przesyłka pocztowa zawierająca powyższe pismo została w dniu 10 05 2018r. złożona w placówce pocztowej, o czym umieszczono zawiadomienie w miejscu doręczenia, a następnie po upływie tego terminu w dniu 18 05 2018r. doręczyciel powtórzył czynności zawiadomienia (dowód doręczenia: k- 13 akt).

Pomimo tego skarżący nie odebrał przesyłki pocztowej, wobec czego należy uznać ją za doręczoną z dniem 25 08 2018r. i od dnia następnego rozpoczął biec zakreślony skarżącemu termin do usunięcia braków formalnych i fiskalnych skargi,

który upłynął z dniem 2 06 2018r.

Równocześnie w identycznej sprawie zarejestrowanej w Sądzie Rejonowym (...) pod sygn. akt I Co 524/18 wezwano skarżącego do uiszczenia opłaty od skargi w terminie do 7 dni od doręczenia mu zobowiązania.

W tej sprawie zobowiązanie zostało osobiście odebrane przez skarżącego

w dniu 23 08 2018r. (k. 11 akt), a następnie zarządzeniem z dnia (...) sprawę tę jako mylnie zarejestrowaną „jako dotyczącą odrębnej skargi” na czynności komornika połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia z niniejszą sprawą.

Abstrahując od prawidłowości tej ostatniej czynności sądowej, bezspornym jest, że w zakreślonym terminie skarżący z powyższych zobowiązań się nie wywiązał,

a to - co zgodnie z regulacją art. 767³ k.p.c. - obligowało Sąd pierwszej instancji do odrzucenia skargi.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu

przez co zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Beata Majewska – Czajkowska SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik